

Pudarina

U nekima baranjskim selima dugo su se održali narodni običaji i nošnja koji su kroz stoljeća sačuvali baranjske Hrvate od asimilacije i utjecaja drugih naroda. Iako su male ruralne sredine imale vrlo stroga pravila ponašanja, tijekom godine bilo je običaja koji su tolerirali ono što inače nije bilo dozvoljeno. Tako je u vrijeme poklada ili fašangi bušama bilo sve dozvoljeno. Jedan od lijepih i nekada omiljenih običaja bio je pudarina ili pudarenje. U prošlosti je većina baranjskih sela imala vinograde i podrume u brdu. U vrijeme sazrijevanja grožđa vinogradi su se morali čuvati od kradljivaca i čvoraka. To su radili pudari. Iz ovog potrebnog i korisnog posla, čuvanja grožđa, razvio se običaj zvan pudarina. U pudarinu su odlazile djevojke i ostajale u vinogradu od sv. Ane (26.VII.) do Male Gospe (8.IX.). Djevojke su odlazile u planinu ne samo da čuvaju grožđe nego da se razonode u društvu svojih drugarica, a i momaka koji su im dolazili u predvečerje u posjet. Nijedan običaj nije toliko opjevan i priželjkivan kao pudarina. Riječ pudariti dobila je novo značenje: živjeti u slobodi, u pjesmi i igri, sanjati o ljubavi, izabrati dragog po volji, dozivati ga, a i izazivati i prkositi.